Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

6 päivänä joulukuuta 2012*

Maatalous — Asetus (ETY) N:o 3665/87 — 11 artikla — Vientituet — Tuen hakeminen viennistä, joka ei oikeuta tukeen — Hallinnollinen seuraamus

Asiassa C-562/11,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 7.9.2011 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 9.11.2011, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

vastaan

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: tuomarit M. Ilešič, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä (esittelevä tuomari), E. Levits ja M. Safjan,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Aleksejev,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.10.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA), edustajanaan Rechtsanwalt D. Ehle,

— Itävallan hallitus, asiamiehenään C. Pesendorfer,

— Euroopan komissio, asiamiehinään G. von Rintelen ja B. Burggraaf,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27.11.1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 (EYVL L 351, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2945/94 (EYVL L 310, s. 57) ja 18.3.1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 495/97 (EYVL L 77, s. 12), 11 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) (jäljempänä SEPA) ja Hauptzollamt Hamburg-Jonas ja joka koskee virheellisesti haetun vientituen takia SEPA:han sovellettua hallinnollista seuraamusta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Asetus N:o 3665/87 kumottiin ja korvattiin maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15.4.1999 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, s. 11, ja oikaisu EYVL 1999, L 180, s. 53), joka sittemmin kumottiin ja korvattiin maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 7.7.2009 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 612/2009 (EUVL L 186, s. 1). Pääasiaan sovelletaan kuitenkin vielä asetusta N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna.

4 Asetuksen N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2945/94, 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettiin seuraavaa:

”Kun huomataan, että viejä on vientitukea saadakseen hakenut sovellettavaa suurempaa tukea, kyseiselle vientitapahtumalle kuuluva tuki on vietyyn tavaraan sovellettava tuki, josta on vähennetty summa, joka on:

a) puolet haetun tuen ja toteutuneeseen vientiin sovellettavan tuen erotuksesta;

b) kaksi kertaa haetun tuen ja toteutuneeseen vientiin sovellettavan tuen erotus, jos viejä on tarkoituksellisesti antanut vääriä tietoja.”

5 Asetuksen 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa täsmennettiin, että ”määrää, joka on laskettu – – [hakijan] an[tamien] tietojen perusteella, pidetään haettuna vientitukena”.

6 Asetuksen 11 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettiin seuraavaa:

”Edellä a alakohdassa tarkoitettua seuraamusta ei sovelleta:

[a)] voittamattoman esteen sattuessa;

[b)] joissakin poikkeustapauksissa, joihin viejä ei voi vaikuttaa ja jotka ilmenevät toimivaltaisten viranomaisten hyväksyttyä vienti- tai maksuilmoituksen, ja edellyttäen, että viejä ilmoittaa heti tilanteen havaittuaan siitä toimivaltaisille viranomaisille – –, jolleivät nämä jo ole havainneet haettua tukea sääntöjenvastaiseksi,

[c)] kun haetussa tuessa on selvä virhe, jonka toimivaltainen viranomainen havaitsee,

– –.”

7 Asetuksen 11 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa säädettiin seuraavaa:

”Kun a tai b alakohdassa tarkoitetun vähennyksen tuloksena on negatiivinen määrä, sen maksaa viejä.”

8 Asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan b alakohtaa muutettiin 26.3.1997 voimaan tulleella asetuksella N:o 495/97 seuraavasti:

”– –

b) poikkeuksellisissa tapauksissa, kun viejä omasta aloitteestaan heti huomattuaan hakeneensa liikaa tukea ilmoittaa siitä kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle, paitsi jos toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut viejälle aikovansa tutkia hakemuksen tai viejä on muulla tavoin tullut tietoiseksi tästä aikomuksesta tai toimivaltainen viranomainen on jo päättänyt, että haettu tuki ei ole oikea.”

9 Asetuksen N:o 3665/87 13 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka eivät ole laadultaan virheettömiä, [kunnollisia] ja myyntikelpoisia ja on tarkoitettu ihmisravinnoksi, kun niiden ominaisuudet tai kunto estävät niiden käytön tai rajoittavat huomattavasti niiden käyttöä tähän tarkoitukseen.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

10 SEPA jätti vuoden 1997 helmikuun ja vuoden 1998 tammikuun välillä Zollamt Hallbergmoosille (Hallbergmoosin tullitoimipaikka) naudanlihaerien vienti-ilmoituksia. SEPA oli liittänyt vienti-ilmoituksiin eläinlääkäriviranomaisten antamia terveystodistuksia, joissa olevien tietojen mukaan liha oli peräisin saksalaisista ”eristetyistä” teurastamoista eli teurastamoista, joissa teurastetaan sairaita elämiä ja erityisistä syistä kiireellisesti teurastettavia eläimiä.

11 Kyseisten tavaroiden tulliselvityksen osalta toimivaltainen päätullitoimipaikka, eli Hauptzollant Landshut, toimitti vienti-ilmoitukset edelleen Hauptzollamt Hamburg-Jonesille, joka oli toimivaltainen virasto Euroopan unionin yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti myönnettävien ja maksettavien vientitukien osalta. Hauptzollamt Landshut ei kuitenkaan toimittanut kaikissa tapauksissa SEPA:n vienti-ilmoituksiinsa liittämiä terveystodistuksia Hauptzollamt Hamburg-Jonasille.

12 Myönnettyään ja maksettuaan alun perin SEPA:lle vientitukea yhteensä 1 633 436 Saksan markkaa (DEM) Hauptzollamt Hamburg-Jonas vaati 15.11. ja 22.11.1999 päivätyillä päätöksillään näiden tukien takaisin maksamista asetuksen N:o 3665/87 13 artiklassa tarkoitetun virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista laatua koskevan edellytyksen täyttymättä jäämisen takia.

13 Hauptzollamt Hamburg-Jonas oli nimittäin katsonut viranomaisten 16.9.1997 antamien määräyksen jälkeen, ettei eristetyistä teurastamoista peräisin oleva liha ollut laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista.

14 SEPA riitautti näiden maksujen takaisinperinnän tuomioistuimessa. Se katsoi, että koska eristetyillä teurastamoilla oli eläinlääkärin antamat todistukset, joiden mukaan liha oli ihmisravinnoksi kelpaavaa, ja koska lihasta oli lisäksi laadittu tullimuodollisuuksia varten terveystodistukset, vietyjen naudanlihaerien virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista laatua ei voitu asettaa kyseenalaiseksi.

15 Unionin tuomioistuin totesi Bundesfinanzhofin ennakkoratkaisupyynnön johdosta, että tuotteen myyntikelpoisuus ”tavanomaisissa olosuhteissa” on olennainen osa käsitettä ”laadultaan virheetön, kunnollinen ja myyntikelpoinen” ja että pääasiassa kyseessä olevan kaltaista lihaa, jonka tuotantoa, käsittelyä ja jakelua on huomattavasti rajoitettu, ei voida pitää ”myyntikelpoisena tavanomaisissa

olosuhteissa”, vaikka se täyttäisi terveysvaatimukset ja olisi liiketoimen kohteena (asia C-409/03, SEPA, tuomio 26.5.2005, Kok., s. I-4321, 26 ja 30 kohta). SEPA:n kanne hylättiin tämän tuomion jälkeen, ja tukien takaisinperintäpäätöksistä tuli lainvoimaisia.

16 Hauptzollamt Hamburg-Jonas määräsi 15.11. ja 22.11.1999 tehtyjen takaisinperintäpäätösten jälkeen 23.11.1999 tekemässään päätöksessä SEPA:lle asetuksen N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun seuraamuksen. Seuraamuksen määrä oli 816 718 DEM.

17 SEPA teki seuraamusta koskevasta päätöksestä oikaisuvaatimuksen, jonka Hauptzollamt Hamburg-Jonas hyväksyi siltä osin kuin edellä mainittu päätös koski naudanlihaeriä, joista Hauptzollamt Landshut oli liittänyt terveystodistuksen edelleen toimittamaansa vienti-ilmoitukseen. Hauptzollamt Hamburg-Jonas katsoi, että 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamisedellytykset eivät täyttyneet niissä tapauksissa, joissa sille toimitettujen asiakirjojen perusteella lihan voitiin katsoa olevan peräisin eristetyistä teurastamoista.

18 Tämän jälkeen Hauptzollamt Hamburg-Jonas alensi 3.5.2002 ja 8.4.2004 tekemillään muutospäätöksillä alun perin määrättyä seuraamusta 62 723 eurolla ja hylkäsi 31.1.2006 tekemällään päätöksellä SEPA:n oikaisuvaatimuksen muilta osin.

19 SEPA nosti tästä päätöksestä kanteen Finanzgericht Hamburgissa, joka hylkäsi sen 8.9.2008 antamallaan tuomiolla. Tästä tuomiosta tehty Revision-valitus on vireillä Bundesfinanzhofissa.

20 Koska Bundesfinanzhof katsoi, että sen käsiteltävänä olevan asian ratkaisu edellyttää asetuksen N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 11 artiklan 1 kohdan tulkintaa, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko seuraamus määrättävä viejälle, joka hakee vientitukea niin, että se kuvailee todenmukaisesti vientituen myöntämisen kannalta merkitykselliset tosiseikat, vaikkei kyseinen vienti tosiasiassa oikeutakaan tukeen?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa tällä kysymyksellään selvittää, onko asetuksen N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 11 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseisen 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vähennystä on sovellettava silloin, jos vilpittömässä mielessä ollut viejä tekee kyseisten tavaroiden luonteesta ja alkuperästä antamansa paikkansapitävän kuvauksen nojalla tukihakemuksen sellaisesta viennistä, joka ei oikeuta tukeen.

22 SEPA:n mukaan kysymykseen on vastattava kieltävästi. Se korostaa, että kyseessä olevat naudanlihaerät oli yksilöity vienti-ilmoituksissa eristetyistä teurastamoista peräisin oleviksi naudanlihaeriksi ja vienti-ilmoituksiin oli liitetty terveystodistukset. Se saattoi tietää, ettei kyseisten tavaroiden vienti oikeuttanut tukeen, vasta myöhemmin eli silloin, kun se sai tiedon toimivaltaisten Saksan viranomaisten antamista määräyksistä, joiden mukaan eristetyistä teurastamoista peräisin oleva liha ei täytä asetuksen N:o 3665/87 13 artiklassa tarkoitettua virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista laatua koskevaa edellytystä, ja kun se sai tietää, että tämä kanta oli vahvistettu edellä mainitussa asiassa SEPA annetussa tuomiossa. SEPA:n mukaan asetuksen 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun seuraamuksen määrääminen ei ole perusteltua sellaisessa tilanteessa.

23 Itävallan hallitus on samaa mieltä. Sen sijaan Euroopan komissio katsoo, että esitettyyn kysymykseen on vastattava myöntävästi.

24 On ensinnäkin muistutettava, että asetuksen N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vähennystä on sovellettava – paitsi silloin, kun vientitapahtumalle kuuluva tuki on alhaisempi kuin viejän hakema tuki – myös siinä tapauksessa, jossa osoittautuu, ettei vientitapahtumalle kuulu ollenkaan tukea eli kun tuen määrä on nolla (ks. asetuksen N:o 800/1999 51 artiklan 1 kohdasta, jonka sanamuoto vastaa asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan sanamuotoa, asia C-27/05, Elfering Export, tuomio 27.4.2006, Kok., s. I-3681, 27 kohta ja asia C-143/07, AOB Reuter, tuomio 24.4.2008, Kok., s. I-3171, 22 kohta). Edellä mainittu vähennys johtaa näissä tapauksissa negatiiviseen määrään, joka tulee asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan mukaan viejän maksettavaksi.

25 Seuraavaksi on muistutettava siitä, että vähennysmekanismissa määrätään maksettavaksi rahamääräinen seuraamus, jonka määrä vahvistetaan suhteessa siihen summaan, jonka viejä olisi perusteettomasti saanut, jos haettu tuki olisi myönnetty. Seuraamus on siis olennainen osa vientitukien järjestelmää, eikä se ole luonteeltaan rikosoikeudellinen (ks. vastaavasti asia C-210/00, Käserei Champignon Hofmeister, tuomio 11.7.2002, Kok., s. I-6453, 43 kohta; em. asia AOB Reuter, tuomion 18 kohta ja asia C-489/10, Bonda, tuomio 5.6.2012, 30 kohta).

26 Vastuu, johon kyseinen seuraamus perustuu, on luonteeltaan pääasiallisesti objektiivinen. Tästä seuraa, että asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vähennystä on sovellettava myös, vaikkei viejä olisi toiminut tuottamuksellisesti (ks. em. asia AOB Reuter, tuomion 17 ja 19 kohta ja asia C-367/09, SGS Belgium ym., tuomio 28.10.2010, Kok., s. I-10761, 58 kohta).

27 Lopuksi on huomattava, että asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetty seuraamus on periaatteessa määrättävä sellaisessa tapauksessa, jossa toimivaltaiset viranomaiset ovat alun perin hyväksyneet vienti-ilmoitukset ja hyväksymisen jälkeen tehtyjen toteamusten perusteella osoittautuu, että kyseinen vienti ei oikeuta vientitukeen (em. asia AOB Reuter, tuomion 27 ja 30 kohta).

28 Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, ettei SEPA:n esittämiä perusteluja, joihin Itävallan hallitus on yhtynyt ja joiden mukaan asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyä seuraamusta voidaan jättää soveltamatta yksistään siitä syystä, että viejä oli vilpittömässä mielessä ja antoi kyseisten tavaroiden luonteesta ja alkuperästä paikkansapitävän kuvauksen vienti-ilmoituksissaan. Näin on siksi, että – toisin kuin asetuksen N:o 3667/87 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa – 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovelletaan muun muassa siinä tapauksessa, että viejä arvioi ja vakuutti tavaroiden luonteen ja alkuperän perusteella, että tavarat olivat laadultaan virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia, ja että myöhemmin osoittautui, että tämä tieto oli väärä (ks. analogisesti em. asia SGS Belgium ym., tuomion 57 ja 59 kohta).

29 Oikeuskäytännössä on jo täsmennetty tästä, että vaikka viejä ei tee nimenomaista ilmoitusta, jonka mukaan kyseiset tavarat ovat laadultaan virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia, viejän vientitukihakemus merkitsee silti aina implisiittistä vakuutusta tämän edellytyksen täyttymisestä (asia C-309/04, Fleisch-Winter, tuomio 1.12.2005, Kok., s. I-10349, 32 kohta). Jos sen jälkeen osoittautuu, että tukihakemukseen sisältynyt implisiittinen ilmoitus oli virheellinen, viejälle määrätään asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu seuraamus, ellei asiassa voida soveltaa jotakin kyseisen 1 kohdan kolmannessa alakohdassa määritellyistä vapauttamisperusteista (ks. em. asia Elfering Export, tuomion 30 kohta).

30 Kaikista edellä esitetyistä seikoista seuraa, että pääasian kaltaisessa tilanteessa, jossa viejän vilpittömästä mielestä ja tavaroiden luonteen ja alkuperän paikkansapitävästä kuvauksesta huolimatta vientitukihakemukseen luonnostaan sisältyvä vakuutus, jonka mukaan tavara on laadultaan

virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, ei pidäkään paikkaansa, 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vähennystä on sovellettava, ellei asiassa voida soveltaa jotakin kyseisen 1 kohdan kolmannessa alakohdassa luetelluista vapauttamisperusteista.

31 SEPA on vedonnut vapauttamisperusteena asetuksen N:o 3665/97 11 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun voittamattomaan eli ylivoimaiseen esteeseen ja 11 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tapaukseen.

32 Maatalousalan asetusten osalta ylivoimaisen esteen käsitteen on katsottava tarkoittavan kyseisestä toimijasta riippumattomia, epätavallisia ja ennalta arvaamattomia seikkoja, joiden vaikutuksia ei olisi voitu välttää, vaikka olisi noudatettu mahdollisimman suurta huolellisuutta (em. asia Käserei Champignon Hofmeister, tuomion 79 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Toisin kuin SEPA väittää, toimivaltaisten Saksan viranomaisten antamia määräyksiä, joiden mukaan eristetyistä teurastamoista peräisin oleva liha ei täytä virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista laatua koskevaa edellytystä, ja edellä mainitussa asiassa SEPA annetun tuomion samansuuntaista sisältöä ei kuitenkaan voida katsoa epätavalliseksi ja ennalta arvaamattomaksi seikaksi. Kuten mainitun tuomion 29 ja 30 kohdassa on todettu, jo ennen SEPA:n toteuttamaa tavaran maastavientiä voimaan tulleesta yhteisön lainsäädännöstä kävi ilmi, että eristetyistä teurastamoista peräisin olevan lihan – vaikka se täytti terveysvaatimukset – käyttö ihmisravinnoksi voitiin sallia vain paikallisesti ja vain eräiden lisäedellytysten täyttyessä.

34 Poikkeuksellisen tapauksen varalta säädetystä vapauttamisesta on todettava, että sekä asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdan sanamuodosta, sellaisena kuin se on asetuksessa N:o 2945/94, että kyseisen säännöksen siitä sanamuodosta, joka ilmenee asetuksesta N:o 495/97, seuraa, että unionin lainsäätäjä halusi sallia, että virheellisesti vientitukihakemuksen jättäneet viejät vapautuvat 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetusta seuraamuksesta silloin, jos ne havaitsevat hakemuksensa jättämisen tai jopa sen hyväksymisen jälkeen, että hakemus ei ole perusteltu, ja ilmoittavat siitä heti toimivaltaisille viranomaisille.

35 SEPA esitti tässä asiassa unionin tuomioistuimessa, että ennen kuin Saksan toimivaltaiset viranomaiset antoivat määräykset, joiden mukaan eristetyistä teurastamoista peräisin oleva liha ei täytä virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista laatua koskevaa edellytystä, kyseiset viranomaisten olivat katsoneet päinvastoin, että eristetyistä teurastamoista peräisin oleva liha täytti kaikki edellytykset, joiden täyttyessä maastaviennille voitiin maksaa vientitukea. SEPA totesi lisäksi, että kyseisiä viranomaisten antamia määräyksiä ei ollut julkaistu ja että se lopetti vientitukihakemusten jättämisen näistä tuotteista heti saatuaan tietää näistä määräyksistä.

36 Kansallisen tuomioistuimen on selvitettävä, pitävätkö nämä väitteet paikkansa ja puhuvatko muut seikat niiden merkityksellisyyttä vastaan. Jollei selvityksestä muuta johdu, tämän tuomion edellisessä kohdassa mainitun kaltainen erityinen tilannekokonaisuus voidaan rinnastaa asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tapaukseen.

37 Kaikkien edellä olevien seikkojen perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 11 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jollei sen 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyistä vapauttamisperusteista muuta johdu, kyseisen 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vähennystä on sovellettava muun muassa silloin, kun osoittautuu, että tavara, jonka viennille on haettu tukea, ei ollut laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, ja näin on siitä huolimatta, että viejä oli vilpittömässä mielessä ja oli kuvannut kyseisen tavaran luonteen ja alkuperän oikein.

Oikeudenkäyntikulut

38 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27.11.1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2945/94 ja 18.3.1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 495/97, 11 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jollei 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyistä vapauttamisperusteista muuta johdu, kyseisen 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vähennystä on sovellettava muun muassa silloin, kun osoittautuu, että tavara, jonka viennille on haettu tukea, ei ollut laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, ja näin on siitä huolimatta, että viejä oli vilpittömässä mielessä ja oli kuvannut kyseisen tavaran luonteen ja alkuperän oikein.

Allekirjoitukset